

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/14/EU,

annettu 21 päivänä toukokuuta 2013,

ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 2003/41/EY, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annetun direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta liiallisen luottoluokituksiin tukeutumisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY ⁽⁴⁾ vahvistetaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevat unionin tason säännökset. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY ⁽⁵⁾ vahvistetaan siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevat unionin tason säännökset. Vastaavasti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU ⁽⁶⁾ vahvistetaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevat unionin tason

säännökset. Näissä kolmessa direktiivissä asetetaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten osalta rahasto- ja sijoitusyhtiöiden ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien käyttämää riskienhallintaa koskevia lisävaatimuksia.

(2) Finanssikriisin vaikutuksesta sijoittajat, myös ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, yhteissijoitusyritykset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, tukeutuvat liiallisesti luottoluokituksiin sijoittaessaan velkainstrumentteihin eivätkä välttämättä arvioi itse kyseisten velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijoiden luottokelpoisuutta. Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen sijoitusten laadun parantamiseksi ja näin myös kyseisiin rahastoihin sijoittaneiden suojelemiseksi on asianmukaista vaatia, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, yhteissijoitusyritysten osalta rahasto- tai sijoitusyhtiöt ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat eivät tukeudu luottoluokituksiin yksinomaaisesti tai mekaanisesti tai että ne eivät käytä niitä ainoana perusteena arvioidessaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen tekemien sijoitusten riskejä. Liiallisen luottoluokituksiin tukeutumisen vastainen yleinen periaate olisi sen vuoksi sisällytettävä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten osalta rahasto- tai sijoitusyhtiöiden ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien riskienhallintamenettelyihin ja -järjestelmiin ja mukautettava vastaamaan niiden erityispiirteitä.

(3) Jotta direktiiveihin 2009/65/EY ja 2011/61/EU sisällytettävä liiallisen luottoluokituksiin tukeutumisen vastainen yleinen periaate voidaan määrittellä tarkemmin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti sen varmistamiseksi, että yhteissijoitusyritysten osalta rahasto- ja sijoitusyhtiöitä ja vaihtoehtoisten

⁽¹⁾ EUVL C 167, 13.6.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 64.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. tammikuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2013.

⁽⁴⁾ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁶⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

sijoitusrahastojen hoitajia estetään tehokkaasti tukeutumasta liiallisesti luottoluokituksiin varojen luottokelpoisuuden arvioinnissa. Sen vuoksi on asianmukaista muuttaa komissiolle näissä direktiiveissä siirrettyä valtaa hyväksyä delegoituja säädöksiä niiden yleisten säännösten osalta, jotka koskevat yhteissijoitusyritysten osalta rahasto- ja sijoitusyhtiöiden ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien käyttämiä riskienhallintamenettelyjä ja -järjestelmiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja julkistaa tällaisten kuulemisten tulokset. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (4) Tässä direktiivissä säädettävillä asianmukaisilla toimenpiteillä olisi täydennettävä luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽¹⁾ muita säännöksiä. Kyseisillä säännöksillä asetetaan yleinen tavoite vähentää sijoittajien liiallista tukeutumista luottoluokitukseen, ja niillä olisi helpotettava tämän tavoitteen saavuttamista.
- (5) Tämän direktiivin mukaista tavoitetta vähentää ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen liiallista tukeutumista luottoluokitukseen, kun ne tekevät sijoituksiaan, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa toimien koordinoitusti jäsenvaltioiden tasolla, vaan se voidaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, yhteissijoitusyritysten, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen ja luottoluokituslaitosten koko Euroopan kattavan rakenteen ja toiminnan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (6) Direktiivit 2003/41/EY, 2009/65/EY ja 2011/61/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (7) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2003/41/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2003/41/EY 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat, valvottavien laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen, laitosten luottoarviointiprosessien riittävyttä, arvioivat luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ^(*) 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokitukseen viittaamista niiden sijoituspolitiikoissa ja tarvittaessa edistävät tällaisten viittausten vaikutusten lieventämistä, jotta voidaan vähentää yksinomaista ja mekaanista tukeutumista kyseisiin luottoluokituksiin.

(*) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.”

2 artikla

Direktiivin 2009/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2009/65/EY 51 artikla seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Rahasto- tai sijoitusyhtiön on sovellettava riskienhallintamenettelyjä, joilla se voi seurata ja mitata jatkuvasti kunkin positioon liittyvää riskiä ja sen vaikutusta yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkun kokonaisriskiin. Se ei etenkään saa tukeutua luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ^(*) luottoluokitukseen yksinomaisesti tai mekaanisesti arvioidessaan yhteissijoitusyritysten varojen luottokelpoisuutta.

(*) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.”

- 2) Lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Toimivaltaisten viranomaisten on yhteissijoitusyritysten toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen valvottava rahasto- tai sijoitusyhtiöiden luottoarviointiprosessien riittävyttä, arvioitava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokitukseen viittaamista

⁽¹⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

yhteissijoitusyritysten sijoituspolitiikoissa ja tarvittaessa edistettävä tällaisten viittausten vaikutusten lieventämistä, jotta voidaan vähentää yksinomaista ja mekaanista tukeutumista kyseisiin luottoluokituksiin.”

3) Muutetaan 4 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) perusteet rahasto- tai sijoitusyhtiön 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltamien riskienhallintamenettelyjen riittävyyden arvioimiseksi;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuilla perusteilla on varmistettava, että rahasto- tai sijoitusyhtiötä estetään tukeutumasta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokituksiin yksinomaisesti tai mekaanisesti näiden arvioidessa yhteissijoitusyrityksen varojen luottokelpoisuutta.”

3 artikla

Direktiivin 2011/61/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2011/61/EU 15 artikla seuraavasti:

1) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien on sovellettava riittävää riskienhallintajärjestelmää, jotta ne voivat asianmukaisesti tunnistaa, mitata, hallita ja valvoa kaikkia olennaisia riskejä, jotka liittyvät kunkin vaihtoehtoisen sijoitusrahaston sijoitusstrategiaan ja joille kukin mainittu rahasto altistuu tai voi altistua. Vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat eivät enää saa tukeutua luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin (*) luottoluokituksiin yksinomaisesti tai mekaanisesti arvioidessaan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen varojen luottokelpoisuutta.

(*) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.”

2) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus huomioon ottaen valvottava vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien luottoarviointiprosessin riittävyyttä, arvioitava 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokituksiin viittaamista vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen si-

joituspolitiikoissa ja tarvittaessa edistettävä tällaisten viittausten vaikutusten lieventämistä, jotta voidaan vähentää yksinomaista ja mekaanista tukeutumista kyseisiin luottoluokituksiin.”

3) Lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimenpiteillä, joilla yksilöidään ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen riskienhallintajärjestelmät, on varmistettava, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia estetään tukeutumasta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin luottoluokituksiin yksinomaisesti tai mekaanisesti näiden arvioidessa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen varojen luottokelpoisuutta.”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 21 päivänä joulukuuta 2014. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säänneltyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä toukokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON